

DEKLARACIJA HRVATSKIH IZVOZNIKA 2017.

Danas na početku nove ere velikih promjena koje donosi digitalna transformacija, pred Hrvatskom je izazov pronalaska prilika za bolje pozicioniranje izvoza i ukupnog gospodarstva. Velika odgovornost je upravo na samim izvoznicima koji trebaju pronaći tržišne niše u kojima ćemo biti prepoznatljiviji na svjetskom tržištu, ali i na nositeljima svih ekonomskih politika u stvaranju adekvatnog poslovnog, administrativnog i društvenog okruženja.

Gdje i na koji način Hrvatski izvoznici vide prilike za bolje pozicioniranje izvoza ističe se u **proširenom tekstu deklaracije** (dostupnom na <http://www.hrvatski-izvoznici.hr/>), iz kojeg su posebno izdvojena **područja za koje je nužna podrška Vlade, HNB-a, HBOR-a, HGK, gospodarske diplomacije, kao i institucija EU**. Navedeno uključuje:

1. prilagodbu zahtjevima digitalne transformacije i preraspodjeli moći svjetskog gospodarstva za što je potrebno adekvatno obrazovanje, digitalna infrastruktura i povoljna investicijska klima;
2. dostupnost povoljnih uvjeta zaduživanja i alternativnih izvora financiranja poput fondova i privatnih vlasničkih ulaganja;
3. objedinjavanje nadzora financijskih institucija (iz nadležnosti HNB-a i Hanfe) radi izbjegavanja sistemskih rizika u financijskom sustavu te izbjegavanja konflikta između cilja financijske stabilnosti i ciljeva monetarne politike u djelovanju HNB-a;
4. smanjenje ovisnosti hrvatskog gospodarstva o turističkim prihodima, uz jačanje industrije, ICT sektora, poljoprivrede i drugih aktivnosti kao i onih dijelova turizma koji mogu stvoriti visoku dodanu vrijednost i pridonijeti kvalitativnom poboljšanju strukture izvoza;
5. potpisivanje sporazuma o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja između Hrvatske i SAD-a i ukidanje viza za hrvatske građane koji putuju u SAD;
6. veće fokusiranje HBOR-a na programe financiranja izvoza;
7. sprječavanje aprecijacije domaće valute radi očuvanja prihoda izvoznika i zaposlenosti;
8. reformu obrazovnog sustava uvažavajući potrebe na tržištu rada za slijedećih 10 i 20 godina, što na prvom mjestu znači jačanje matematičkih, tehničkih i informatičkih znanja i vještina potrebnih za zapošljavanje u tzv. STEM području;
9. što brži ulazak Hrvatske u schengenski prostor;
10. jačanje gospodarske diplomacije kako u zemljama EU tako još više u trećim zemljama, uključujući tržišta u nastajanju (emerging markets) i zemlje u razvoju – a s obzirom na pokazatelje kontinuiranog pada udjela EU u svjetskom BDP-u i svjetskom stanovništvu;
11. nastavak aktivne uloge EU u sklapanju naprednih trgovinskih sporazuma s trećim zemljama, uz jačanje unutarnjeg tržišta i harmonizaciju standarda unutar Unije.

Hrvatska kao mala zemlja s ograničenim ljudskim i materijalnim resursima teško cjenovno konkurrira u masovnoj serijskoj proizvodnji, a posebno u odnosu na robe koje dolaze iz zemalja s niskim troškovima poslovanja i neuređenim radnim zakonodavstvom. Međutim, **hrvatska proizvodnja može biti konkurentna kvalitetom, ponudom jedinstvene robe i sadržaja** (što je svakako i faktor uspjeha hrvatskog turizma), **kreativnošću i inovativnošću** (što dolazi do izražaja kroz ubrzani rast ICT sektora), **a posebno u fleksibilnosti proizvodnje malih serija, unikatne robe i u skladu s individualiziranim potrebama kupaca**. Prostor za rast tih potencijala otvara se upravo zahvaljujući digitalnoj transformaciji sa širokim mogućnostima primjene u ICT-u, industriji, turizmu, prehrani i ostalim aktivnostima.